

เสวนา คลังสมอง-คลังปัญญาสยาม (ครั้งที่ 50)

เรื่อง “จะทำงานอย่างไรกับคณะกรรมการติดตามของมหาวิทยาลัย”

โดย รองศาสตราจารย์ ดร.ไทย ทิพย์สุวรรณกุล

ประธานคณะกรรมการติดตามมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต และ อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

วันอังคารที่ 29 กรกฎาคม 2568 เวลา 13.00 - 14.00 น. ณ สถาบันคลังสมองของชาติ และ
ผ่านระบบ VDO Conference (ZOOM)

การกำกับดูแลและการประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยถือเป็นกลไกสำคัญในการสร้างความโปร่งใสและพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ในกรณีของมหาวิทยาลัยราชภัฏตามพระราชบัญญัติได้กำหนดให้มี คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะอย่างเป็นกลางต่อสภามหาวิทยาลัย การเสวนาเรื่อง “จะทำงานอย่างไรกับคณะกรรมการติดตามของมหาวิทยาลัย” โดย รศ.ดร.ไทย ทิพย์สุวรรณกุล ประธานคณะกรรมการติดตามมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต และอดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จึงมีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการทำความเข้าใจบทบาทหน้าที่ และความสำคัญของคณะกรรมการติดตามต่อการพัฒนาอุดมศึกษาไทย

สาระสำคัญจากการเสวนา

คณะกรรมการติดตามตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีหน้าที่หลักในการ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยและอธิการบดี โดยรายงานต่อสภามหาวิทยาลัย ลักษณะการทำงานนี้เปรียบได้กับการทำ Performance Audit ซึ่งต่างจากการตรวจสอบทางการเงิน (Financial Audit) เนื่องจากเน้นการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์

องค์ประกอบของคณะกรรมการส่วนใหญ่ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก เพื่อสร้างความเป็นกลางและความน่าเชื่อถือ บางแห่งอาจมีการผสมผสานระหว่างผู้ทรงคุณวุฒิภายในและภายนอก ทั้งนี้ การมีบุคลากรที่มีความรู้ด้านการบริหาร การเงิน กฎหมาย และการประเมินผล ถือเป็นคุณสมบัติสำคัญที่จะช่วยให้ข้อเสนอแนะมีคุณภาพและปฏิบัติได้จริง

หน้าที่หลักของคณะกรรมการติดตามสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประการสำคัญ ได้แก่

1. การติดตามความก้าวหน้า ของการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการ การใช้งบประมาณ และพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย
2. การประเมินผลการดำเนินงาน เมื่อสิ้นรอบปีการศึกษา เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกับเป้าหมาย และนโยบายที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด
3. การให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา ทั้งในระดับปฏิบัติ (ต่อฝ่ายบริหารและคณะ/หน่วยงาน) และระดับนโยบาย (ต่อสภามหาวิทยาลัย)

ประเด็นสำคัญที่ได้รับการเน้นย้ำ คือ คณะกรรมการติดตามไม่ได้มีหน้าที่จับผิด แต่มีบทบาทเป็นกระจกสะท้อนความจริง เพื่อให้สภามหาวิทยาลัยและฝ่ายบริหารได้รับข้อมูลที่รอบด้าน นำไปสู่การตัดสินใจที่ถูกต้อง การพัฒนาหลักสูตรและระบบการจัดการที่ตอบสนองต่อความต้องการของสังคม ตลอดจนสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

นอกจากนี้ ยังมีการกล่าวถึงวิธีการทำงานที่ต้องอาศัยการรวบรวมข้อมูลแบบผสมผสาน (Mixed Methods) เช่น การตรวจสอบรายงาน การสัมภาษณ์บุคลากรและนักศึกษา การเยี่ยมชมพื้นที่จริง และการใช้แบบสอบถาม ซึ่งช่วยให้ได้ข้อเท็จจริงที่รอบด้านและเชื่อถือได้ ข้อเสนอแนะที่ได้จึงไม่เพียงเป็นประโยชน์ต่อการกำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัย แต่ยังสนับสนุนให้ผู้บริหารมีข้อมูลเชิงลึกในการวางแผนและพัฒนามหาวิทยาลัย

อีกประเด็นที่สำคัญ คือ ความร่วมมือระหว่างคณะกรรมการและฝ่ายบริหาร หากผู้บริหารเปิดกว้างยอมรับข้อเสนอแนะและสนับสนุนการทำงานของคณะกรรมการ ไม่ว่าจะเป็นด้านงบประมาณ บุคลากร หรือข้อมูล กรรมการก็จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในทางกลับกัน หากขาดความร่วมมือ คณะกรรมการก็อาจไม่สามารถทำหน้าที่ได้เต็มศักยภาพ

สรุป

คณะกรรมการติดตามถือเป็นกลไกเชิงธรรมาภิบาลที่มีบทบาทสำคัญต่อการกำกับดูแลและพัฒนา มหาวิทยาลัย โดยทำหน้าที่สะท้อนข้อเท็จจริง เสนอแนะเพื่อการปรับปรุง และสร้างความมั่นใจต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียว่าการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพและโปร่งใส การทำงานของคณะกรรมการจึงเปรียบได้กับกระจกที่สะท้อนภาพจริงให้ผู้บริหารและสภามหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร ท้ายที่สุดความสำเร็จของคณะกรรมการติดตามขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 ประการ ได้แก่ (1) ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ (2) การสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร และ (3) การมีทัศนคติที่เป็นมิตรและสร้างสรรค์ต่อกัน หากทั้งสามองค์ประกอบนี้ดำเนินไปอย่างเหมาะสม คณะกรรมการติดตามจะสามารถทำหน้าที่เป็นพลังสำคัญในการผลักดัน การพัฒนามหาวิทยาลัยไทยได้อย่างยั่งยืน

ช่องทางการติดตามรับชม

สามารถติดตามรับชมย้อนหลังได้ที่ “YouTube” สถาบันคลังสมองของชาติ

วันที่ 19 สิงหาคม 2568